

Bażant

łac. *Phasianus colchicus*

Pokarm: zimą i po zbiorze zbóż głównie pokarm roślinny, latem: owoce leśne i nasiona, korzenie, nasiona chwastów i zbóż oraz duże ilości owadów; czasem nawet małe żaby, jaszczurki, gryzonie, małe ryby i padlina

Występowanie: gatunek introdukowany w Europie, Ameryce Północnej, Tasmanii i Nowej Zelandii; dzikie populacje żyją na wschód od Morza Czarnego oraz na Kaukazie i dalej na wschód, aż do Chin

Długość ciała: samce 70-90 cm, samice 50-60 cm

Rozpiętość skrzydeł: 68-85 cm

Masa ciała: samce 0,75-1,9 kg, samice 0,6-1,4 kg

Bażant nigdy w sposób naturalny nie dotarł do Polski. Obecność tego gatunku w naszym środowisku jest spowodowana wypuszczaniem ptaków hodowlanych do natury przez koła łowieckie. Naturalnie występuje na terenach Gruzji, a podgatunki na rozległym obszarze Azji. Bażanty zwykle możemy spotkać na polach i łąkach. Ptaki te zyskały sobie również dużą przychylność wśród rolników, ponieważ jako jeden z nielicznych gatunków zjadają stonkę ziemniaczaną.

Bażanty częściowo zaadaptowały się do naszych warunków, ale gdyby nie systematyczne wpuszczanie ich do środowiska prawdopodobnie nie utrzymałaby się ich populacja.

tekst: A. Łużyński, korekta: I. Skrypin, zdjęcia: A. Łużyński, rysunki: Mergus D. Killion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

